

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติกิจการอวกาศ พ.ศ.

พิชยามนต์ จารึกสุนทรสกุล*

1. บทนำ

เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติกิจการอวกาศ พ.ศ. ตามที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา¹ โดยให้ความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานต่าง ๆ ไปประกอบการพิจารณาด้วย² ทั้งนี้ การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มีเหตุผลเพื่อกำหนดให้มีองค์กรกลางในการกำหนดนโยบายและแผนกิจการอวกาศ และบูรณาการองค์การที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจการอวกาศ เพื่อให้ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพในการกำกับกิจการอวกาศ การส่งเสริมเศรษฐกิจอวกาศ รวมทั้งการสำรวจและสร้างวิทยาการอวกาศ ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับกิจการอวกาศเพื่อให้เกิดความปลอดภัย และเป็นไปตามมาตรฐานสากลให้สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งกรณีประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสันติสัญญาแล้ว (ได้แก่ (1) สันติสัญญาว่าด้วยหลักการดำเนินการของรัฐในการสำรวจและการใช้อวกาศภายนอก รวมทั้งดวงจันทร์และเทหะในท้องฟ้าอื่น ๆ ค.ศ. 1967 (สนธิสัญญาอวกาศ³) และ (2) ความตกลงว่าด้วยการช่วยชีวิตนักอวกาศ การส่งคืนนักอวกาศและการคืนวัตถุที่ส่งออกไปในอวกาศภายนอก ค.ศ. 1968 (ความตกลงกู้ภัย⁴)) และกรณีที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญา (ได้แก่ (1) อนุสัญญาว่าด้วย

* Pichayamon Jarueksoontornsakul, Krisdika Counsel (Legal Counsel), Senior Professional Level, Educational and Cultural Law Division, Office of the Council of State

¹ ขณะนี้ (เมษายน 2565) ร่างพระราชบัญญัติกิจการอวกาศ พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 4) ในวาระที่หนึ่ง โดยเริ่มพิจารณาคั้งแรกเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2565.

² ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติหลักการ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้หน่วยงานของรัฐจำนวน 13 แห่ง เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย 1 หน่วยงานที่เห็นชอบ รวมทั้งสิ้น 5 หน่วยงาน ได้แก่ 1.1 สำนักงานศาลยุติธรรม 1.2 กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม 1.3 กระทรวงกลาโหม 1.4 สำนักงบประมาณ 1.5 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ 2 หน่วยงานที่เห็นชอบและมีข้อสังเกต รวมทั้งสิ้น 8 หน่วยงาน ได้แก่ 2.1 กระทรวงการคลัง 2.2 กระทรวงต่างประเทศ 2.3 กระทรวงคมนาคม 2.4 กระทรวงยุติธรรม 2.5 สำนักงาน ก.พ. 2.6 สำนักงาน ก.พ.ร. 2.7 สำนักงาน กสทช. 2.8 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

³ สันติสัญญาว่าด้วยหลักการดำเนินการของรัฐในการสำรวจและการใช้อวกาศภายนอก รวมทั้งดวงจันทร์และเทหะในท้องฟ้าอื่น ๆ ค.ศ. 1967 (Treaty on Principles Governing the Activities of States in the Exploration and Use of Outer Space, including the Moon and Other Celestial Bodies หรือ Outer Space Treaty) เป็นสนธิสัญญาพหุภาคีฉบับแรกที่ว่าด้วยเรื่องความร่วมมือในอวกาศ รับรองโดยสมัชชาใหญ่ในมติ 2222 (XXI) เปิดให้ลงนามเมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2510 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2510 โดยได้วางหลักการสำคัญ เช่น หลักการสำรวจและใช้อวกาศจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทุกประเทศและจะเป็นกิจกรรมของมนุษยชาติทั้งมวล (province of all mankind) และจะไม่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐใด หลักเสรีภาพในการตรวจสอบทางวิทยาศาสตร์ในอวกาศ (Freedom of Scientific Investigation) และหลักความรับผิดชอบระหว่างประเทศของรัฐสำหรับกิจกรรมของรัฐในอวกาศ (International Responsibility for National Activities) (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย, กฎหมายอวกาศ, <<https://treaties.mfa.go.th/กฎหมายระหว่างประเทศ/กฎหมายอวกาศ>> สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2565.

⁴ ความตกลงว่าด้วยการช่วยชีวิตนักอวกาศ การส่งคืนนักอวกาศและการคืนวัตถุที่ส่งออกไปในอวกาศภายนอก ค.ศ. 1968 (Agreement on the Rescue of Astronauts, the Return of Astronauts and the Return of Objects Launched into Outer Space หรือ Rescue Agreement) รับรองโดยสมัชชาใหญ่ในมติ 2345 (XXII) เปิดให้ลงนามเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2511 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม

ความรับผิดชอบระหว่างประเทศต่อความเสียหายอันเนื่องมาจากวัตถุอวกาศ ค.ศ. 1972 (อนุสัญญาความรับผิดชอบ⁵) และ (2) อนุสัญญาว่าด้วยการจดทะเบียนวัตถุที่ส่งออกไปในอวกาศภายนอก ค.ศ. 1975 (อนุสัญญาการจดทะเบียนวัตถุอวกาศ⁶) อันเป็นกลไกเพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินกิจการอวกาศของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจการอวกาศ ตลอดจนเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยพร้อมเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกในการดำเนินกิจการอวกาศ

2. หลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติกิจการอวกาศ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติกิจการอวกาศ พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการ มีจำนวน 99 มาตรา แบ่งเป็น 8 หมวด โดยกำหนดขอบเขตการใช้บังคับไว้ในร่างมาตรา 4 มีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา 4)

กำหนดให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่การดำเนินกิจการอวกาศ ได้แก่ (1) ในราชอาณาจักร (2) นอกราชอาณาจักรหรือในอวกาศโดยบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทย (3) นอกราชอาณาจักรโดยใช้พื้นที่ในประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือโดยใช้เรืออากาศยาน ยานพาหนะ หรือวัตถุอวกาศซึ่งได้จดทะเบียนในประเทศไทย เว้นแต่กิจการอวกาศที่อยู่ในราชอาณาจักรเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันประเทศหรือหน่วยงานของรัฐตามประกาศของคณะกรรมการนโยบายอวกาศแห่งชาติ

2.2 นโยบายและแผนกิจการอวกาศ (หมวด 1 ร่างมาตรา 6 ถึงร่างมาตรา 7)

กำหนดให้มีนโยบายและแผนกิจการอวกาศ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจการอวกาศก่อให้เกิดเศรษฐกิจอวกาศ (New Space Economy) ดังนี้

2.2.1 กำหนดให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีนโยบายและแผนกิจการอวกาศตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และเมื่อมีการประกาศนโยบายและแผนกิจการอวกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศต้องดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจของตนให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนดังกล่าว (ร่างมาตรา 6)

2.2.2 กำหนดนโยบายและแผนดังกล่าวประกอบด้วยเป้าหมายและแนวทางในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการอวกาศให้เกิดประโยชน์ในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจสังคม การศึกษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พ.ศ. 2511 มีหลักการสำคัญคือ หากภาคีได้รับข้อสนเทศหรือค้นพบว่ามีนักอวกาศประสบอุบัติเหตุ ประสบภาวะทุกข์ภัย หรือต้องลงพื้นดินอย่างฉุกเฉิน ภาคีมีหน้าที่จะต้องแจ้งรัฐผู้รับผิดชอบในการปล่อยยานอวกาศและแจ้งเลขาธิการสหประชาชาติทราบโดยทันที และจะต้องดำเนินการทุกวิถีทางที่สามารถกระทำได้เพื่อช่วยชีวิตและให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่บุคคลเหล่านั้น (เพ็งอ้าง).

⁵ อนุสัญญาว่าด้วยความรับผิดชอบระหว่างประเทศต่อความเสียหายอันเนื่องมาจากวัตถุอวกาศ ค.ศ. 1972 (Convention on International Liability for Damages Caused by Space Objects หรือ Space Liability Convention) รับรองโดยสมัชชาใหญ่ในมติ 2777 (XXVI) เปิดให้ลงนามเมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2515 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2515 มีหลักการสำคัญคือ รัฐผู้ส่งวัตถุอวกาศ (Launching State) ซึ่งหมายถึง รัฐผู้ส่ง (Launch) รัฐผู้ช่วยให้มีการจัดส่ง (Procure) และรัฐซึ่งได้มีการจัดส่งวัตถุอวกาศภายในอาณาเขตของรัฐ (Territory) หรือที่ได้ให้ความสะดวก (Facility) ในการจัดส่งวัตถุอวกาศจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด (Absolutely Liable) สำหรับความเสียหายที่เกิดจากรัฐอวกาศนั้น (เพ็งอ้าง).

⁶ อนุสัญญาว่าด้วยการจดทะเบียนวัตถุที่ส่งออกไปในอวกาศภายนอก ค.ศ. 1975 (Convention on Registration of Objects Launched into Outer Space หรือ Registration Convention) รับรองโดยสมัชชาใหญ่ในมติ 3235 (XXIX) เปิดให้ลงนามเมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2518 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2519 มีหลักการสำคัญคือ รัฐภาคีมีหน้าที่จะต้องจดทะเบียนวัตถุที่ส่งขึ้นสู่วงโคจรของโลกหรือเหนือวงโคจรของโลก (Earth Orbit or Beyond) และแจ้งถึงการจดทะเบียนดังกล่าวต่อเลขาธิการสหประชาชาติ (เพ็งอ้าง).

การบริหารจัดการเชิงพื้นที่ และด้านอื่น อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ และการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างยั่งยืน การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการดำเนินกิจการอวกาศของประเทศ และส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ (ร่างมาตรา 7)

2.3 คณะกรรมการนโยบายอวกาศแห่งชาติ (หมวด 2 ร่างมาตรา 8 ถึงร่างมาตรา 14)

2.3.1 กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายอวกาศแห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ โดยมีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญในการจัดทำนโยบายและแผนกิจการอวกาศเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศ การแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานกำกับกิจการอวกาศแห่งชาติ และการกำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการของสำนักงานกำกับกิจการอวกาศแห่งชาติและผู้ประกอบการฯ

2.3.2 กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดการประชุมของคณะกรรมการฯ

2.4 องค์การด้านอวกาศ (หมวด 3 ร่างมาตรา 19 ถึงร่างมาตรา 45)

2.4.1 กำหนดให้มีสำนักงานกำกับกิจการอวกาศแห่งชาติเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานเลขานุการให้กับคณะกรรมการฯ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการฯ โดยมีภารกิจในการกำกับ ควบคุม ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากิจการอวกาศ ทั้งในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การรักษาสินเวดล้อม การศึกษา และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศ รวมทั้งเป็นหน่วยรับแจ้งเหตุในกรณีเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์จากการดำเนินกิจการอวกาศก่อนประสานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ไขเหตุการณ์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายและนโยบายและแผนกิจการอวกาศ (ร่างมาตรา 19 ถึงร่างมาตรา 21)

2.4.2 กำหนดให้สำนักงานฯ มีรายได้และทรัพย์สิน ได้แก่ ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สำนักงาน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้อันได้มาจากการดำเนินงานของสำนักงาน และดอกผลและผลประโยชน์หรือรายได้อื่นที่เกิดจากการดำเนินการของสำนักงานฯ (ร่างมาตรา 22 ถึงร่างมาตรา 25)

2.4.3 กำหนดให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งทำหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานฯ และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปีนับแต่วันที่เข้ารับแต่งตั้งและกำหนดเหตุพ้นจากตำแหน่งของผู้ประกอบการฯ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา 26 ถึงร่างมาตรา 40)

2.4.4 กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำกับดูแลการดำเนินงานโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของสำนักงานฯ ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อการนี้ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเรียกผู้อำนวยการมาชี้แจงข้อเท็จจริงแสดงความคิดเห็นหรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจสั่งยับยั้งปรับปรุงหรือแก้ไขการกระทำของสำนักงานฯ ที่เห็นว่าขัดต่อกฎหมายหรือนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา รวมทั้งนโยบายและแผนกิจการอวกาศ (ร่างมาตรา 41)

2.4.5 กำหนดให้สำนักงานฯ ต้องมีระบบการบัญชีที่เป็นไปตามหลักสากลและสอดคล้องกับระบบการบัญชีที่กระทรวงการคลังวางไว้ โดยต้องมีการตรวจสอบภายใน มีการจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีส่งผู้สอบ

บัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี ตลอดจนจัดทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีทุกสิ้นปีงบประมาณ และเปิดเผยต่อสาธารณชน (ร่างมาตรา 42 ถึงร่างมาตรา 45)

2.5 กิจการอวกาศ (หมวด 4 ร่างมาตรา 46 ถึงร่างมาตรา 71)

2.5.1 กำหนดให้การดำเนินกิจกรรมอวกาศต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อำนวยการฯ ตามที่หลักเกณฑ์คณะกรรมการฯ กำหนด ยกเว้นเป็นการดำเนินกิจกรรมอวกาศที่ประเทศอื่นได้ทำความตกลงกับประเทศไทย และได้รับการอนุญาตหรือได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมอวกาศโดยประเทศนั้นหรือเป็นการดำเนินกิจกรรมอวกาศที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา 46 ถึงร่างมาตรา 61)

2.5.2 กำหนดให้สำนักงานฯ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางของประเทศในการจัดให้มีระบบทะเบียนวัตถุอวกาศของประเทศ และทำหน้าที่รับจดทะเบียนวัตถุอวกาศตามร่างพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งทำหน้าที่แจ้งผ่านกระทรวงการต่างประเทศไปยังองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนวัตถุ (ร่างมาตรา 62 ถึงร่างมาตรา 67)

2.5.3 กำหนดให้ผู้อำนวยการฯ กำหนดมาตรการส่งเสริมและช่วยเหลือการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอวกาศแก่ผู้ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอวกาศเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาการลงทุนด้านอวกาศของประเทศ (ร่างมาตรา 68 ถึงร่างมาตรา 71)

2.6 การดำเนินการของรัฐเกี่ยวกับกิจการอวกาศ (หมวด 5 ร่างมาตรา 72 ถึงร่างมาตรา 78)

2.6.1 กำหนดให้รัฐบาลไทยต้องรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศจากความเสียหายใดๆ ต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของบุคคลที่สามอันเป็นผลมาจากการดำเนินกิจกรรมอวกาศ วัตถุอวกาศหรือการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับอวกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับใบอนุญาตได้รับการจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตหรือไม่ก็ตาม เมื่อรัฐบาลได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลที่สามแล้ว ให้รัฐบาลมีสิทธิไล่เบียดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายนั้น (ร่างมาตรา 72)

2.6.2 กำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมอวกาศมีหน้าที่แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ต่อผู้อำนวยการฯ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ที่เกิดจากกิจกรรมการอวกาศที่ได้รับอนุญาตตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้อำนวยการฯ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อดำเนินการสอบสวนอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมอวกาศ (ร่างมาตรา 73 ถึงร่างมาตรา 78)

2.7 พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด 6 ร่างมาตรา 79 ถึงร่างมาตรา 85)

กำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ในการเข้าไปในอาคารหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบกิจการสมุดบัญชีเอกสารหลักฐานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการกระทำของผู้รับใบอนุญาตที่อาจเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต เพื่อตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงรายงานต่อผู้อำนวยการฯ ตลอดจนมีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

2.8 บทกำหนดโทษ (หมวด 7 ร่างมาตรา 86 ถึงร่างมาตรา 92)

2.8.1 กำหนดให้ผู้ใดที่ดำเนินกิจกรรมอวกาศโดยไม่มีใบอนุญาต หรือส่งวัตถุอวกาศโดยไม่ได้จดทะเบียน หรือดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอวกาศโดยไม่มีใบอนุญาตต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2.8.2 กำหนดให้ผู้ที่ไม่แจ้งการดำเนินกิจกรรมอวกาศต่อผู้อำนวยการฯ หรือผู้ดำเนินกิจกรรมอวกาศไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการฯ กำหนด หรือผู้ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอวกาศไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ผู้อำนวยการฯ ประกาศกำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 100,000 บาท ในกรณีที่เป็นการผิดต่อเนื่องกันให้ปรับอีกวันละไม่เกิน 10,000 บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

2.8.3 กำหนดให้ผู้ขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามหน้าที่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2.9 บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา 93 ถึงร่างมาตรา 99)

2.9.1 กำหนดในระหว่างที่ยังไม่มีผู้อำนวยการสำนักงานกำกับกิจการอวกาศแห่งชาติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้เห็นสมควรเพื่อปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการฯ ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีผู้อำนวยการฯ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

2.9.2 กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของสำนักงานนโยบายและกำกับกิจการอวกาศแห่งชาติในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานฯ ตามความจำเป็น และให้นายกรัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานฯ เป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด